ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 10

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτία ἐτησίως ἢ καθ' ἑξαμηνίαν εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»
Ἐν ὁδῷ Βουλῆς, 28, ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Νέας Αἰγύπτου.

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — *6 Μαΐου 1884.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἡ πρωτομαγιά. — Πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Σκύρῳ. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Χριστιανικὰ μνημεῖα. — Ἐπιστολαί. — Ἡμερολόγιον. — Ἑβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἄνευ ἐρωτήσεων. — Αἰνίγματα. — Ἐρωτήσεις καὶ προβλήματα.

ΦΥΛΛΟΥ: Ἕλληνες δημιοι ὑπὸ Χ. Ἀννίνου. — Πολεμικὰ ἔργα τῶν Κεφαλλήνων (1821 - 1827). — Ἐν τεμάχιον ἄρτου. — Φιλέλληνες. — Τὰ μικρὰ ἐλαττώματα. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Πῶς πρέπει νὰ χαιρετῶμεν. — Ἐθνογραφικά.

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ὅπως μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων γεννῶνται πλάσματα καταδεδικασμένα ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης εἰς τὴν δυστυχίαν, οὕτω καὶ μεταξὺ τῶν μηνῶν ὁ Ἀπρίλιος ἐτάχθη ὁ ἀπόκληρος τῶν λοιπῶν συναδέλφων του καίτοι πρὸς ἅπαντας νικηφόρως δύναται νὰ διαγωνισθῇ διὰ τῶν χαρισμάτων δι' ὧν ἡ φύσις τὸν ἐπροίκισεν.

Οἱ ἄνθρωποι φύσει κακεντρεχεῖς διὰ παντὸς τρόπου ἀπεπειράθησαν νὰ ἐξευτελίσωσιν αὐτόν. Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη ἐξέλεξαν τὴν πρώτην ἡμέραν του ἵνα πανηγυρίζωσιν ἀναιδῶς τὴν ἑορτήν των καὶ ὁ ἀγνώμων Μάϊος μὴ σεβόμενος τὰ πρωτοτόκια τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του προσέρχεται οἰνόφλυξ εἰς τὸν κόσμον καταπατῶν ἀσεβῶς τὰ ἄνθη καὶ τὴν χλόην ἥτις ἐζωογονήθη καὶ ἀνέθαλε ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν αὔραν τοῦ Ἀπριλίου. Πρωτομαγιά! Καὶ διατί πρωτομαγιά; Προσφέρει ὁ Ἀπρίλιος τὰ ῥόδα του τὰ ἀπαράμιλλα, τῆς λεμονέας τοὺς λευκοὺς μυροβόλους ἀστέρας τὰ μυρία πολυώνυμα καὶ πλήρη παρθενικοῦ ἀρώματος ἄνθη του καὶ τὴν τελευταίαν σεληνοφεγγῆ του νύκτα γενναίως χορηγῶν ἵνα μεγαλοπρεπὴς τελεσθῇ ἡ κηδεία του ἵνα ἐξαλειφθῶσιν αἱ κατηγορίαι ἃς ὑπούλως κατ' αὐτοῦ ἐξήνεγκον ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του, καὶ μνημονευθῇ τὸ ὄνομα καὶ ἡ ζωή του, καὶ ὅμως ἡ ἀτυχία του νικᾷ, ἡ λήθη θάπτει τὸ ὄνομά του καὶ οὐδὲ εἷς ποιητὴς τῷ γράφει ἐλεγεῖον ἐπιτάφιον, διότι ὅλοι στρέφουσι τὸ βλέμμα οἱ ἀχάριστοι πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἀδελφόν του εἰς ὃν ἀφίνεται ἡ πλουσία, ἡ εὐτυχὴς κληρονομία.

Ὅλα τὰ ποιήματα τῆς Πρωτομαγιᾶς ἐνέπνευσεν ὁ Ἀπρίλιος, ὅπως αὐτὸς προσήνεγκε τὰ ἄνθη του διὰ τοὺς στεφάνους καὶ τὰς ἀνθοδέσμας της. Καὶ ὅμως ζῶν ἔτι, ὁ ἀτυχής, ἀπὸ τῆς δείλης τῆς παρελθούσης δευτέρας εἶχε λησμονηθῆ, τὰ δὲ πλήθη τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Ἀτθίδων ἐξεχύνοντο καὶ ἐπλημμύρουν τοὺς κήπους τῶν περιχώρων ἵνα ἑορτάσωσι τὴν καλήν, τὴν φαιδράν, τὴν ἀνθοφόρον πρωτομαγιάν.

Χαῖρε, λοιπὸν ἄδικος, ἀλλὰ προσφιλὴς καὶ ποιητικωτάτη ἑορτή.

Μοσχοβολοῦν τὰ ῥόδα σου πανταχοῦ, καὶ εἰς στεφάνους προχείρως συμπλέκονται, καὶ ἄλλα ἀποφυγόντα τοῦ κηπουροῦ τὴν ψαλίδα ἀναμένουσι φιλαρέσκως ἐπὶ τῆς ῥοδῆς χεῖρα ἀνυπόμονον ἔραστοῦ, ὅστις θὰ εὕρῃ τὴν κατάλληλον στιγμὴν ἵν' ἀνθοβολήσῃ τὴν διερχομένην φίλην του.

Κατὰ τῶν κήπων ὅλων ἔφοδος ἐκηρύχθη γενική, εἰς τὰ Πατήσια ἰδίως, ἅτινα ἡ πολιοῦχος κόνις μὲ νέφη περιεκάλυπτε λευκόφαια, εἰς τὰ Σεπόλια, εἰς τὴν Κολοκυνθοῦν καὶ ὅπου ἄλλαχοῦ αἱ ἅμαξαι καὶ οἱ τροχιόδρομοι μετέφερον κατὰ στιβάδας τοὺς ἑορταστάς. Εἰς τὰ Φάληρα, μόνον ἀπόπειραι ἐγένοντο πρωτομαγιᾶς, διότι ὁ Ποσειδῶν φαίνεται δὲν εἶχεν ἄνθη νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας του, ἀλλ' εὐτυχέστερός του ὁ παρὰ τὸν Ἰλισσὸν συνώνυμός του κῆπος συνεκράτησε μέχρι τῆς πρωΐας τοὺς πελάτας του, ὧν τὰ ὦτα κατεκήλει μουσικὴ συμμιγὴς σαλπίγγων, καὶ βατράχων.

Ὁ ἰθαγενὴς ῥητινίτης καὶ ὁ ξενίζων ἢ ξυνίζων ζῦθος ἐθέρμαινον τοὺς ἑορταστάς, πανταχοῦ δ' ἐψάλλοντο ᾄσματα καὶ ὕμνοι καὶ διθύραμβοι πρὸς στιγμὴν τῆς πρωτομαγιᾶς.

Καὶ ἐν τούτοις μεταξὺ ὅλου ἐκείνου τοῦ πλήθους δὲν εὑρέθη εἷς δίκαιος ἄνθρωπος, ὅστις νὰ εἴπῃ καὶ διὰ τὸν ἀτυχῆ Ἀπρίλιον: *Αἰωνία του ἡ μνήμη.*

Δ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ἐν Σκύρῳ.

Τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου (21 Ἀπριλίου) φωνὴ κακόηχος καὶ ξηρά, ἐξερχομένη τοῦ λάρυγγος γέροντος ἀπαισίας φυσιογνωμίας μᾶς ἀνήγγειλεν, ὅτι τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν ἀτμόπλοιον ἀπέπλεε διὰ Σκῦρον χάριν τῆς ἐκεῖ τελουμένης πρὸς τιμὴν τοῦ ἅγ. Γεωργίου πανηγύρεως.

Πάντες ἠλεκτρίσθησαν καὶ ἕκαστος ἔτρεχεν εἰς τὰ ἴδια ὅπως ἑτοιμασθῇ· καὶ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, πρωΐαν ὡραίαν τῆς Κύμης, ἔβλεπέ τις ἀνὰ ὁμάδας τοὺς κατοίκους της μετὰ τῶν συζύγων καὶ θυγατέρων των φερουσῶν τὴν ἁπλῆν μὲν ἀλλὰ καὶ θέλγητρα δωροῦσαν στολήν των νὰ κατέρχωνται τὴν ἀπὸ Κύμης μέχρι παραλίας ἡμίσειαν ὥραν ἀπεχούσης καὶ νὰ ἐπιβιβάζωνται τοῦ μικροῦ, ἀλλὰ κομψοῦ καὶ σημαιοστολίσου, χάριν τῆς ἑορτῆς, ἀτμοπλοίου «Κύμη» τῆς ἑταιρίας τῶν ἐνταῦθα ἀνθρακωρυχείων.

Πλέομεν βραδέως πρὸς τὴν Σκῦρον καὶ οὐδὲν ἄλλο διακόπτει τὴν πορείαν ἡμῶν εἰμὴ ὁ κρότος τῆς μηχανῆς καὶ τοῦ γλάρου ἡ συνεχὴς πτῆσις ἀκολουθοῦντος πιστῶς τὴν ἀφρόεσσαν ὄπισθεν ἡμῶν θάλασσαν.

Παραπλέομεν ἤδη μετὰ τετράωρον ὡραῖον ἥσυχον πλοῦν τὰ μεσημβρινὰ παράλια τῆς νήσου, ποῦ μὲν αὐχμηρᾶς, ἀδένδρου, γυμνῆς καὶ τοῦ ἐλαχίστου θάμνου, ποῦ δὲ καλυπτομένης ὑπὸ πρασίνου τάπητος τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ γεωργοῦ ἢ τῆς φύσεως τὴν μέριμναν καὶ στοργὴν τεκμαίροντος.

Βολαὶ τηλεβόλου καὶ τηλεσκοπίων καὶ βλεμμάτων διευθύνσεις ἐδήλωσαν ὅτι ἐφάνη ἡ πόλις Σκῦρος καὶ μετ' ὀλίγον ῥίπτομεν τὴν ἄγκυραν.

Ἡ νῆσος Σκῦρος κειμένη εἰς τὰ Βορειοανατολικὰ τῆς Εὐβοίας κατοικεῖται ὑπὸ πληθυσμοῦ τεσσάρων περίπου χιλιάδων· ἡ παλαιὰ πόλις οἰκοδομηθεῖσα κατ' ἀρχάς, ὡς πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπὶ βράχου ὑψηλοτάτου δίκην φωλαιὰς ἀετοῦ, ἔχει τὴν ἀρχαιότητά της ἀρκετὰ μυθώδη. Ἐκεῖ, ὁ ὡραῖος κάλλει Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θέτιδος ἐκρύβη, ὅπως τῶν δεινῶν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἀπομακρύνῃ αὐτόν· ἐκεῖ ὁ πανοῦργος Ὀδυσσεύς, ὅπως ἀνεύρῃ τὸν γυναικείοις χιτῶσι ἐνδεδυμένον Ἀχιλλέα, μεταμορφωθεὶς εἰς πραγματευτὴν ἐπώλει τοὺς γυναικείους κόσμους του, ἐν οἷς καὶ ἓν πολεμικὸν φάσγανον, ὅπερ ἰδὼν ὁ καρδίαν λέοντος καὶ μορφὴν παρθένου ἔχων Ἀχιλλεὺς ἠγόρασεν, δηλῶν οὕτω τῷ Ὀδυσσεῖ τὴν ἀνδρικήν του φύσιν διὰ τῆς ἀγορᾶς πολεμικῶν ἀντικειμένων. Ἀπὸ τοῦ ἀποκρήμνου ἐκείνου βράχου ὁ Θησεὺς ἐρρίφθη, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Λυκομήδους φονευθείς.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν πανήγυριν.

Ὡραῖον, μαγευτικὸν θέαμα παρίστα, ἐκεῖ ὑψηλά, ἡ κωμόπολις μὲ τὰς λευκὰς ὡς σινδόνας ἄνευ κεραμων καὶ μονοθύρους οἰκίας της, γραφικὸν δὲ θέαμα περίστων οἱ κάτοικοι μὲ τὰς ποικιλοχρόους καὶ προκλητικὰς μέχρις ἄνω κνήμης των καλ-

λισφύρων γυναικῶν των ἐσθῆτας καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ παιδίων τὸ ἀλλόκοτον τῆς κεφαλῆς ἐρυθροῦν μανδύλιον.

Ἀποβιβασθέντες, ἀνήλθομεν τὸν κρημνώδη ἐκεῖνον βράχον ὡς αἴγαγροι ὡς προσωμοίωσα τοὺς ἄνδρας τῆς νήσου ταύτης. Οἱ κάτοικοι μᾶς ὑπεδέχοντο ὡς οἰκείους καὶ αἱ οἰκίαι ὅλαι ἠνοίγησαν ἡμῖν, πρόθυμοι νὰ μᾶς προσφέρωσιν ἓν τεμάχιον καλοῦ ὀπτοῦ ἀμνοῦ καὶ παχεῖαν μιζίθραν ἢ μαλακὰς στρωμνὰς πρὸς ὕπνον.

Τὴν πρωΐαν, τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐν κατανύξει μεγάλῃ καὶ γονυκλισίαις καὶ ἀσπασμοῖς ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν, ἐν ζαρκαδικῇ ἀναρριχήσει ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν, ἀποθαυμασμῷ δὲ ἐκ μέρους ἡμῶν τῶν ξένων, περιπατούντων πλησίον τῶν καλλιπαρίων Σκυριανῶν, ἠκολούθησεν ἡ λιτανία τῶν εἰκόνων διὰ τῆς πόλεως.

Ἐπανήλθομεν μετὰ τὴν ἀνὰ τὴν πόλιν περιοδείαν τῶν εἰκόνων ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια· ἦτο μεσημβρία, καιρὸς δηλαδὴ νὰ σκεφθῶμεν καὶ περὶ τοῦ στομάχου, ἀφοῦ ἐξαντλήσαμεν τὰς μυϊκὰς δυνάμεις τῶν κάτω ἄκρων μας τρέχοντες καὶ ἁρπράσαμεν καὶ τὴν τελευταίαν τῶν ὀφθαλμῶν μας ὀπτικὴν δύναμιν θαυμάζοντες· ἄλλως τε τῶν ὀπτῶν ἀμνῶν ἡ κνίσσα καὶ τῶν λοιπῶν καρυκευμάτων ἡ ἀναδιδομένη περὶ τὴν ὄσφρησιν ἡμῶν ὀσμὴ ἐκίνει τὴν ὄρεξίν μας, ὡς κέντρον, ῥαθύμου ὄνου τοὺς πόδας.

Εἶναι ἡ τετάρτη ὥρα μ. μ. ὅτε ἤγειρεν ἡμᾶς τῆς τραπέζης, μὲ πόδας τριχλίζοντας, ἡ ἀνάμνησις, ὅτι πέραν ἐκεῖ, ἔξω τῆς πόλεως τελεῖται χορὸς ἐγχώριος ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν φερουσῶν τὰς χρυσοϋφάντους αὐτῶν στολὰς καὶ τὰς κομψὰς χρυσᾶς ἐμβάδας των. . . . εἴμεθα εἰς τὸν χορόν . . . . κύκλος μέγας περιέκλειε ζεῦγος ἐγχωρίων ὀργάνων· ὁ χορὸς ἦτο *κλειστέ* (κλειστὸς) ἐνῷ οἱ πέριξ λοφίσκοι καὶ οἰκίαι ἔγεμον θεατῶν.

Τὴν γλυκεῖαν τῶν ἐγχωρίων ὀργάνων ἁρμονίαν καὶ τὴν ἀηδονοειδῆ φωνὴν τῶν ὀρχουμένων διέκοψεν αἴφνης τὸ . . . μπάμ . . . πιστόλας, ἐν μέσῳ τοῦ κύκλου ἐν ἐνθουσιασμῷ ῥιφθείσης. Ἦτο σύνθημα ταραχῆς: καὶ ἰδοὺ αἴφνης φιλοδωρήματα ῥαβδισμῶν καὶ γρόνθων καὶ φωναὶ καὶ συγκρούσεις καὶ τῆς μάστιγος τοῦ ἀστυνομικοῦ καθήκοντος ἐκτελοῦντος δραστηρίου δημάρχου βροχηδὸν ἀνεβοκατεβάσματα.

Ὁ χορὸς διελύθη καὶ ὁ ἥλιος, ὡς νὰ ἤθελε νὰ δείξῃ τὴν δυσαρέσκειάν του καὶ αὐτὸς διὰ τὴν ἀνευλάβειαν ταύτην, ἐκρύφθη ὀπισθεν τῶν ὑψηλῶν τῆς νήσου ὀρέων ἀποχωρῶν καὶ ἀφίνων εἰς τὸν ὁρίζοντα τὰς τελευταίας του ἐρυθρὰς ἀναλαμπάς, ἐνθύμημα τῆς ἡμερησίας αὐτοῦ κατὰ τῶν κεφαλῶν μας καυστικότητος.

Ἐν Κύμῃ.

Μ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ διπλωματικὸν ἐπεισόδιον. — Τῆς παπαδιᾶς τὸ δάγκωμα. — Τὰ κατὰ τῶν λωποδυτῶν μέτρα. — Τὸ ἀτυχὲς θέατρον Πειραιῶς. — Ἀντὶ τοῦ Βώλου εἰς Βελεστίνον.

Οἱ διπλωμαται ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔχουσι τί νὰ κάμωσι, προσπαθοῦσι δὲ νὰ δημιουργῶσι ζητήματα. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ὀργῆς τοῦ ἐν Λευκάδι ὑποπροξένου τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ προϊσταμένου του γενικοῦ προξένου ἐν Κερκύρᾳ, διότι κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἐν ἐκφωνηθέντι τινὶ ἐν Λευκάδι λόγῳ ἠκούσθησαν ἐκφράσεις οὐχὶ τόσον κολακευτικαὶ διὰ τὴν Αὐστρίαν· ἐζητήθη λοιπὸν ἱκανοποίησις παρὰ τῆς νομαρχίας Κερκύρας καὶ παρὰ τῆς κυβερνήσεώς μας, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου οὔτε σημαία ὑψώθη ἐν τῷ προξενείῳ οὔτε εἰς τὴν δοξολογίαν μετέβη ὁ πρόξενος παρήγγειλε δὲ καὶ τῷ πλοιάρχῳ τοῦ ἐν τῷ λιμένι αὐστριακοῦ πολεμικοῦ πλοίου νὰ πράξῃ τὸ αὐτό. Μέχρις ἡμισείας ὥρας πρὸ τῆς τελέσεως τῆς δοξολογίας ὁ γενικὸς πρόξενος ἐπέμενεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν 10 1/2 ὕψωσαν σημαίαν τό τε προξενεῖον καὶ τὸ πλοῖον· εἰς τὴν δοξολογίαν ὅμως παρετηρήθη ἡ ἀπουσία καὶ τοῦ προξένου καὶ τοῦ κυβερνήτου, *λόγῳ ἀδιαθεσίας*. Παράδοξον πῶς δὲν διεμαρτυρήθη καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ πρέσβυς τῆς Τουρκίας διὰ τὰ κατὰ τὴν 25 Μαρτίου τελεσθέντα!! Ἂν ἐπικρατήσωσι λοιπὸν αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἐν Λευκάδι *χαριεστάτου* ὑποπροξένου αἱ ἐθνικαὶ ἑορταὶ πρέπει νὰ καταργηθῶσι, διότι λ. χ. ἐξυμνῶν τις τὸν Ῥήγαν Φερραῖον προσβάλλει τοὺς δολοφόνους του!

✳

Ἐν τῷ παρὰ τὰς Ἀθήνας χωρίῳ Μπραχαμίῳ δύω γυναῖκες, ὧν ἡ μία *παπαδιά*, ἤρισαν ἕνεκα θυμαρίων τινων καὶ ἡ παπαδιὰ ἐπλήγωσε τὴν ἄλλην διὰ δήγματος κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς χειρὸς ὃν σχεδὸν ἀπέκοψεν· ὡς ἐκ τούτου εἰς τὸ ἑξῆς πᾶν θηριῶδες δῆγμα θὰ λέγεται *τῆς παπαδιᾶς τὸ δάγκωμα*.

✳

Ἀπεφασίσθη ὅπως ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ ἕνεκα τῶν λωποδυτῶν ὁπλοφορῶσι πάντες οἱ πολῖται· ἀφοῦ δὲ κατὰ τοὺς περιπάτους θὰ εἶναι ὡς ἐν ἐπιστρατείᾳ ἄδηλον ἂν ἡ Κυβέρνησις θὰ κανονίσῃ καὶ ὁμοιόμορφον στολήν! Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι χάριν τῶν λωποδυτῶν πραγματοποιεῖται ἀνεξόδως ἡ γενικὴ στρατολογία.

✳

Μετὰ τὰ ὁλοφάνερα σημεῖα τῆς ὀργῆς τῶν ἀρχαίων θεῶν κατὰ τῶν νεωτέρων ἡμῶν θεάτρων, ἄπορον πῶς δὲν ἐγκατελείφθη ἐντελῶς ἡ ἰδέα τῆς ἐν Πειραιεῖ ἀνεγέρσεως τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου, ἀλλ' αἱ ἐργασίαι ἀνεστάλησαν μόνον ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα. Ἐν ἀνάγκῃ ἂς κτισθῇ τὸ θέατρον ἐν Κανθάρῳ ὅπου ἕνεκα τοῦ νοσοκομείου τῶν εὐλογιώντων, πιστεύομεν, ὅτι οὐδεὶς θεὸς θὰ ἔμεινεν ἐκεῖ.

✳

Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης δευτέρας, κατερχομένης ἐκ Λαρίσσης τῆς τελευταίας ἁμαξοστοιχίας, ἡ ἀτμάμαξα ὑπέστη σπουδαιοτάτην βλάβην. Οἱ ἐπιβάται ἔμειναν εἰς Βελεστῖνον μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ὅτε ἑτέρα ἀτμάμαξα ἀποσταλεῖσα μετεβίβασεν αὐτοὺς εἰς Βῶλον τὴν 1 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρχον ἐν τῇ ἁμαξοστοιχίᾳ προσκεκλημένοι, ἀλλὰ μόνον *ἁπλοῖ πολῖται*, οἵτινες μάλιστα καὶ πληρόνουσι διπλάσιον σχεδὸν τοῦ ὁρισθέντος κατ' ἀρχὰς τίμημα, ἴσως ἕνεκα τῶν τελευταίων ἐκτάκτων δαπανῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Κατὰ τὸν τελευταῖον ὀργανισμὸν τοῦ ἐν Τόκιο τῆς Ἰαπωνίας Πανεπιστημίου ἡ σπουδὴ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης ἐπεβλήθη εἰς τοὺς φοιτητὰς ὡς μάθημα ὑποχρεωτικόν, ἐνῷ προηγουμένως ἡ Γερμανικὴ καὶ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα ἐμελετῶντο ὑπὸ τῶν φοιτητῶν ἐκείνων ὅσοι ἐπεθύμουν νὰ σπουδάσωσι τὴν μίαν ἢ καὶ τὰς δύο γλώσσας. Οὐχ ἧττον καὶ ἡ διάδοσις τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης δὲν εἶναι μικρὰ διότι ὄχι ὀλίγα ἀναγνώσματα γίνονται Ἀγγλιστὶ ὑπὸ ἐντοπίων καὶ ξένων καθηγητῶν.

Ἐν Ἰταλίᾳ συνέστη Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῆς ἰταλικῆς γλώσσης *ἐκτὸς τῆς Ἰταλίας* ὅμοιος πρὸς τὸν ἐν Γαλλίᾳ πρὸς διάδοσιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἀπό τινος συστάντα. Ὁ ἰταλικὸς Σύλλογος ἀνέλαβε νὰ ἐργασθῇ δραστηρίως πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ φιλοπάτριδες ἰταλοὶ προσήνεγκον ἑκατομμύρια.

Ὁ περιώνυμος συγγραφεὺς τῆς *Συγχρόνου Ἑλλάδος* Ἐδμόνδος Ἀμποὺ περιηγεῖται εἰς Ἀλγερίαν, τὰς δ' ἐντυπώσεις του μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς Γαλλίαν θὰ ἐκδώσῃ εἰς ἴδιον τόμον.

Κατὰ τὸ ἔτος 1883 ἐξεδόθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ 6145 βιβλία διαφόρου ὕλης. Κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος 1882 εἶχον ἐκδοθῆ 5128. Τὰ πλεῖστα τῶν βιβλίων τούτων πραγματεύονται περὶ Θεολογίας.

Ὁ διάσημος διὰ τὰς περιηγήσεις αὐτοῦ ἰταλὸς Ἐδμόνδος Ἀμίτσις προτίθεται νὰ μεταβῇ εἰς Μοντεβίδεον τῆς Οὐρουγουάης σκοπὸν ἔχων νὰ ἐκδώσῃ βραδύτερον εἰς βιβλίον τὰς ἐπ' αὐτῆς ἐντυπώσεις του, ὅπως ἔπραξε καὶ δι' ἕτερα ἐπισκεφθέντα μέρη.

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Σχλῆμαν θέλει ζητήσει τὴν ἄδειαν νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐν Μυκήναις ἀνασκαφάς.

Ἐκ Νεμέας ἀγγέλλεται ἡ κατὰ τὰς ἐκεῖ ἀνασκαφὰς ἀνεύρεσις καὶ ἑτέρας πλακὸς ἐνεπιγράφου ὡς καὶ θρύμματος ἐνεπιγράφου πιθανῶς τοῦ λέοντος τῆς Νεμέας.

Προσεχῶς ἀναχωρεῖ εἰς Κεφαλληνίαν ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίας ὅπως ποιήσηται ἀνασκαφὰς πρὸς ὁρισμὸν τῶν ὁρίων τῆς ἀρχαίας πόλεως Κεφαλληνίας.

Εἰς τὸν σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ καὶ κληρονόμοι τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ζαρίφη σύνδρομὴν ἐξ εἰκοσιπεντακισχιλίων δραχμῶν.

Εἰς τὴν ἐνταῦθα γαλλικὴν σχολὴν ἐπετράπη ἡ ἄδεια νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν Ἐλατείᾳ, ἃς θέλει διευθύνει μεταβαίνων προσεχῶς ἐκεῖ ὁ γνωστὸς καὶ ἐκ τῶν τῆς Δήλου ἀνασκαφῶν κ. Παρή.

Αἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐνεργούμεναι καὶ ἕνεκα τοῦ χειμῶνος διακοπεῖσαι ἀνασκαφαὶ ἐπανελήφθησαν.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ὑμηττοῦ, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Καρέα ἀρχαιοτάτη χριστιανικὴ πλάξ, ἡ βαρύτιμον ἔχουσα ἀξίαν διὰ τὴν χριστιανικὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ συμπάσης τῆς Ἑλλάδος χριστιανικὴν ἱστορίαν, διότι ἐν αὐτῇ καὶ μόνῃ, τοὐλάχιστον ὅσον μέχρι τοῦδε Ἀθήνησι μοὶ εἶναι γνωστόν, ἐν αὐτῇ λέγομεν ἀπαντᾷ ὁ τίτλος τῆς διακονίσσης εἰς τὴν Νικαγόρην, ἡ πλὰξ αὕτη ἐθραύσθη εἰς 3 μεγάλα τεμάχια καὶ εἰς πολυάριθμα μικρά.

Τὴν πλάκα ταύτην, πρὸ τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἀναχωρήσεως ἡμῶν, κατεμετρήσαμεν σῶαν [μῆκ. 1,25 γαλ. μετρ. πλάτ. 0,67) καὶ ἀνέγνωμεν ἀβλαβῆ. Τίς ὅμως τοὐντεῦθεν καὶ ἑκατομμύρια θυσιάζων, δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν πολύτιμον ταύτην πλάκα εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς κατάστασιν; πρὸς Θεοῦ! ἕως πότε τὰ τελευταῖα ταῦτα λείψανα τῆς πολιᾶς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος θὰ ὑφίστανται τοιαύτας βαρβάρους καταστροφάς; νομίζετε ὅτι ἔμειναν πλέον πολλά;

Ἐν τῷ πρὸ τῆς Καισαριανῆς Μετοχίῳ, πρὸ 3 ἐτῶν, ἄνω τῆς θύρας, ἀνέγνωμεν σπουδαιοτάτην ἐπιγραφὴν τοῦ 1572 καὶ εἴδομεν ἀβλαβεῖς τὰς κεφαλὰς τῶν περὶ τὴν κόγχην συλλειτουργούντων Πατέρων, καὶ ὅμως οἵα ἠδὴ μεταβολή! Ἡ ἐπιγραφὴ ἀπεξέσθη, τὰ πρόσωπα τῶν ἁγίων νεωστὶ κατεξωρύχθησαν, κακόζηλοι δὲ μικροὶ Ἡρόστρατοι κατέῤῥεψαν τὰς πολιὰς ταύτας γραφάς, χαράσσοντες τὰ ἄσημα αὐτῶν ὀνόματα καὶ ἐκφράσεις, ἃς πρὸς τιμὴν τῆς γλώσσης οὐδὲ ν' ἀναφέρωμεν δυνάμεθα. Τίνι μελήσει; Ἔστωσαν ἀμαθεῖς ἄνθρωποι οἱ ποιοῦντες τοιαῦτα, ἀλλ' ὅταν τις μεταξὺ τῶν ὀνομάτων ἐκείνων, ἀναγινώσκει καὶ ὀνόματα σεβαστῶν οἰκογενειῶν, τότε παρὰ τίνος πλέον νὰ προσδοκᾷ τὴν δέουσαν ἐκτίμησιν καὶ σεβασμὸν τῶν σεμνῶν τούτων κειμηλίων;

Ἔστωσαν οἱ τοιοῦτοι τοιαῦτα ποιοῦντες, ἀλλ' ὅταν τις βλέπει καὶ ὀνόματα δεσποινίδων διακρινομένων ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ τότε τί νὰ ἐλπίσῃ τις παρὰ τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ;

Χάριν δὲ τῶν οὐδόλως ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Βυζαντιακῆς τέχνης ἀσχοληθέντων, ἢ μήπω τὸν ναὸν τοῦτον ἰδόντων, σημειοῦμεν ὅτι, αἱ ἐν τῷ μύακι τοῦ ναΐσκου τούτου, ἐφ' ὑγροῖς γραφαὶ (fresco) εἰσὶν ἐκ τῶν διακρινομένων Βυζαντιακῶν γραφῶν, ὅτι ἡ ἐν τῇ κόγχῃ πλατυτέρα γράφεται κατὰ τὸν ἀρχαιότατον τύπον ἐντὸς διπλῶν τετραγωνικῶν περιβλημάτων [aureola] σχηματιζόντων 8 γωνίας, ὧν εἰς ἑκάστην, ἐτέθη ἀνὰ ἓν Χερουβίμ, καὶ ὅτι οἱ ἐν τῇ κογχῃ Πατέρες ὑπὸ τὴν Προεδρείαν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, κατὰ σπανίζοντα τρόπον παρίστανται ποιοῦντες τὴν τῆς ἱερᾶς μετουσιώσεως μυστικὴν τελετὴν ἑνῷ ἑκατέρωσε ἵστανται οἱ ἀρχιδιάκονοι Στέφανος καὶ Λαυρέντιος, ὧν ὁ μὲν ὑψῶν τὸ ὁράριον, λέγει τῷ Χρυσοστόμῳ «Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν ἅγιον ἄρτον» ὁ δὲ Λαυρέντιος θυμιᾷ τὰ τίμια δῶρα ὡς τελεσθέντα τε καὶ ἁγιασθέντα[1].

Δὲν θέλει παρέλθει πολὺς χρόνος, καὶ οὐδὲ κεράμου πλέον ἴχνος τῶν πολιῶν τούτων ἀρχαιοτήτων εὑρεθήσεται.

Οἱ εὐποροῦντες, δὲν δύνανται νὰ θυσιάσωσι ῥανίδας τινὰς τοῦ ἑαυτῶν πλούτου ὑπὲρ τῆς διασώσεως τούτων καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς μελέτης τοῦ τόπου, ἢν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Παύλου μέχρις σήμερον βαθὺ κατακαλύπτει σκότος; καιρὸς νὰ παύσῃ ἡ πρὸς ταῦτα ἀναλγησία καὶ νὰ ἐξεγερθῇ τὸ κοινὸν ὑπὲρ τούτων ἐνδιαφέρον, διότι ταῦτα εἰσὶ τὰ αὐθεντικὰ κειμήλια τῆς Χριστιανικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου χρησιμεύοντα ἄλλως καὶ ὡς πλουσία ἀνεκμετάλλευτος πηγὴ τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος.

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ Δ. Φ.

1. Ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ μετοχίου τούτου τῶν ἐν αὐτῷ γραφῶν, τῶν ἀρχιτεκτονικῶν διαστάσεων καὶ ὅσων πρὸ 3 ἐτῶν ἐν τῷ ἐρημοκλησίῳ τούτῳ εἶδον, δίδωμι ἐν τῷ ἀνεκδότῳ μοι ἔργῳ «αἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ χριστιανικαὶ ἀρχαιότητες».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 3.

Ἐκλαμπρότατε,

Ἀπὸ τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφοράν μας πληροφορεῖσθε τὰ δυστυχήματα τούτου τοῦ τμήματος τὰ ὅσα ἀπ' ἀρχῆς ἐδοκίμασαν καὶ δοκιμάζουν οἱ κάτοικοί του, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν περιγραφὴν ὅπου ὁ Νικηφόρος κάμνει πρὸς τὸν Εὐγενέστατον κὺρ Μπενιζέλον.

Καθὼς ἐξ ἀρχῆς εἴμεθα ἀφιερωμένοι εἰς τὴν ἐκλαμπρότητά σας καὶ εἰς τὸ ἑξῆς μέχρι καὶ αὐτοῦ μας τοῦ θανάτου δὲν θέλει παραιτηθῶμεν ἀπὸ τοῦ νὰ εἴμεθα ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ προστασίαν Σας. Τὰ αἴτια ὅπου μᾶς παρεκίνησαν νὰ κάμωμεν τὴν ἀπατηλὴν συμφωνίαν μὲ τὸν Ἰμπραχίμην τὰ παριστάνομεν εἰς τὴν ἀναφοράν μας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καθὼς καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μᾶς ἐβίασαν ἀκουσίως νὰ μείνωμεν τόσον καιρὸν καὶ ἂν ὁ Κολιόπουλος δὲν σηκωθῇ κύριος οἶδεν εἰς τί θὰ καταντήσωμεν, καὶ ἃς ὄψονται οἱ αἴτιοι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως δίδοντες λόγον εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν φιλτάτην Πατρίδα.

Ἐκλαμπρότατε! καθὼς καὶ ἀνωτέρω σᾶς λέγομεν ὅτι εἴμεθα καὶ θέλει εἴμεθα ἐν ὅσῳ ζῶμεν ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ προστασίαν σας, διὰ τοῦτο παρακαλεῖσθε θερμῶς νὰ ἐνεργήσητε ὁποίους τρόπους οἴδατε εὐσπλαγχνιζόμενοι εἰς τὰ ἀθῶα ἀνήλικα παιδιά μας καὶ γυναῖκάς μας νὰ σηκωθῇ ὁ Κολιόπουλος νὰ ἀφήσῃ ἡσυχους τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τούτου τοῦ τμήματος, διὰ νὰ μὴ μᾶς βιάσῃ καὶ ἡμᾶς περισσότερον καὶ ἀπελπισθῶμεν καὶ ἡ ἀπελπισία μᾶς κάμει νὰ κάμωμεν πράγματα ὁποῦ δὲν θέλομεν· ἐνεργοῦντες προσέτι νὰ μᾶς σταλῇ καὶ ἡ ἀθωότης μας τόσον τῶν κατοίκων, καθὼς καὶ καπητάνων, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς ἐβιάσαμεν χωρὶς νὰ θέλουν νὰ ἀκολουθήσουν αὐτὸ τὸ ἄνομον κίνημα.

Περιμένομεν ἀνυπομόνως τὴν ὁδηγίαν σας ὅτι ἀπηλπίσθημεν νὰ εὑρεθῇ προσέτι τρόπος νὰ σηκωθῇ καὶ ἡ ἀρχηγία ἀπὸ τὸν Πετιμεζᾶ ὅτι ἡμεῖς ἀποφασίζομεν νὰ ξανασυντροφεύσωμεν ἢ νὰ ὑποταχθῶμεν χίλιαις φοραῖς εἰς τοὺς Τούρκους παρὰ εἰς αὐτόν· καὶ εἰς αὐτὸ νὰ ληφθῶσι μέτρα ἀποφασιστικὰ ὅτι θὰ καταντήσῃ κακὴν κακῶς ἂν δὲν μείνομεν ἐλεύθεροι ἀπὸ τὸ νὰ ὁδηγούμεθα ἀπὸ αὐτόν. Διὰ τοῦτο δίδομεν ταύτην τὴν εἴδησιν ὁποῦ ὕστερον νὰ μὴ μᾶς ἀκολουθήσῃ οὔτε ποινὴ οὔτε κατηγορία τοῦ Ἔθνους.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι εὐσπλαγχνιζόμενοι ὅτι θέλει εἰσακουσθῇ ἡ δικαία αἴτησίς μας νὰ σηκωθῇ ὁ Κολιόπουλος νὰ μᾶς σταλῇ καὶ ἡ ἀθωότης μας.

Μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας μένομεν

Τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1827.
Μοναστήρι

Οἱ δοῦλοί σας
Δημογέροντες καὶ κάτοικοι
τοῦ τμήματος Νεζεροῦ.

Ν. ΦΡΑΓΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΑΚΗΣ
ΚΩΝΣΑΝΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΜΑΛΟΤΗΟΤΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΓΚΙΡΜΠΕΣΙΩΤΗΣ
ΧΡ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΑΓΟΣ ΛΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον
κύριον Ἀνδρέαν Ζαΐμην.
Εἰς Αἴγιναν.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΑΙΟΥ 6. Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ. — Εἶναι γνωστὸν τὸ ἀδιάλλακτον μῖσος, ὅπερ, ἕνεκα θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν λόγων, διεχώριζε τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Σαμάρειαν ἐξ οὗ ἡ ῥῆσις, «οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις». Πρὸ τῆς πόλεως Σαμαρείας ὑπῆρχεν ἀναπεπταμένη τις μετὰ καθισμάτων πηγή, κατασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰακώβ.

Ἐπὶ τῶν καθισμάτων τῆς πηγῆς ταύτης τὴν μεσημβρίαν καυστικῆς τινος ἡμέρας ἐκαθίζετο ὁ Ἰ. Χ. κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ὅτε τυχαίως ἦλθε γυνή τις ἐκ τῆς πόλεως ὅπως ἀντλήσῃ ὕδωρ καὶ ἤτις, εἰς τὸν ζητήσαντα Ἰησοῦν ὅπως πίῃ ὕδωρ, ἠρνήθη ἐντόνως, διότι ὁ Ἰ. Χ. ἦτο Ἰουδαῖος· τότε ἀνέπτυξεν εἰς αὐτὴν ὁ Ἰ. Χ. ἐν ὑπαινιγμοῖς, ὅτι αὐτὸς ἔχει τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, τὸ ἀντλούμενον εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὸ ὕδωρ ἐξ οὗ πᾶς ὁ πίνων οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς δὲ τὴν περὶ Μεσσίου πρότασιν τῆς γυναικός, ὁ Ἰ. Χ. εὐθρόως καὶ ἀνακεκαλυμμένως λέγει αὐτῇ ὅτι «ἐγώ εἰμὶ ὁ λαλῶν σοι».

Τὴν ἐπὶ τοῦ φρέατος τούτου τοῦ Ἰ. Χ. μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος συνομιλίαν, διέσωσεν ἡμῖν μετὰ πολλῆς χάριτος ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης (δ'. 4—42) ἐν ᾗ ἀξιοπαρατήρητον τὸ εἰρωνικὸν τῆς γυναικὸς πνεῦμα. Εἰς τὴν μετὰ τῆς γυναικὸς ταύτης ὁμιλίαν τοῦ Ἰ. Χ. ὀφείλομεν καὶ τὴν διατύπωσιν τῆς μεγάλης χριστιανικῆς ἀρχῆς, «Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», τοῦ μυριάκις ἕκτοτε ἀναγραφέντος καὶ λαμπρῶς ἐν τοῖς κηρύγμασι τῶν πατέρων ἀναπτυχθέντος.

Ἡ Σαμαρεῖτις αὕτη γυνὴ πιστεύσασα εἰς Ἰ. Χ. ὡς φωτισθεῖσα ὠνομάσθη Φωτεινή, διὰ τοῦτο σήμερον ἑορτάζουσι αἱ φέρουσαι τὸ ὄνομα τοῦ το. Κατά τινας ἱστορικοὺς ἡ Σαμαρεῖτις αὕτη, εἶχε δύο υἱούς, τὸν Ἰωσὴν καὶ Βίκτωρα καὶ πέντε ἀδελφάς, τὴν Ἀνατολήν, τὴν Φώτω, τὴν Φωτῖδα τὴν Παρασκευὴν καὶ τὴν Κυριακὴν κηρύξασα δὲ τὸν Ἰ. Χ. ἐμαρτύρησαν ἐπὶ Νέρωνος τῷ 66. Γ. Δ.

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 6 Μαΐου 1825. Ἀφ' οὗ ὁ Ἰβραΐμης ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἀπαύστως ἐπολέμει τὸ φρούριον τοῦ Νεοκάστρου, κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν οἱ Ἕλληνες ἠναγκάσθησαν νὰ ὑπογράψωσιν συνθήκην περὶ παραδόσεως τοῦ φρουρίου. Ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ ὑπέγραψαν ταύτην, ὑποπτεύσαντες ἐπιβουλὴν δὲν παρεδίδοντο.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ πρωτομαγιὰ ἑωρτάσθη μετὰ πολλῆς φαιδρότητος. Κόσμος πολὺς ἐξῆλθεν ἀφ' ἑσπέρας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς τὰς περὶ ξέοχὰς καὶ μάλιστα εἰς Πατήσια, ὅπου ὁ ἱπποσιδηρόδρομος ὡς μὲ ἅτμὸν εἰργάζετο μέχρι βαθείας νυκτὸς συναθροίζων λαὸν εἰς τὰ ἔξω ζωθοπωλεῖα λάμποντα ἐκ τῶν τῶν πυρσῶν καὶ εὐωδιάζοντα ἐκ τῶν ἀνθέων. Τὸν νυκτερινὸν περίπατον καθίστα ἔτι εὐάρεστον ὁ γλυκὺς καιρός, ἱλαφρᾶς μόνον αὔρας πνεούσης, καὶ τὸ λαμπρὸν καὶ μαλακὸν ἅμα φῶς μαγικῆς πανσελήνου. — Τὴν ἐπίσημον τοῦ ἔαρος ἑορτὴν συνεώρτασαν πρώτην φέτος φορὰν καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων Σχολῆς ἐντολῇ τοῦ διοικητοῦ αὐτῶν. Τὴν ἑσπέραν τῆς 30 Ἀπριλίου ἐνήλθον μετὰ τοῦ λοχαγοῦ αὐτοῦ κ. Χὸρς εἰς Ἀθήνας διὰ τῆς ἁμαξοστοιχίας τῆς 10, καὶ παρὰ τὸν σταθμὸν συνταχθέντες ἐν τάξει λόχου ἐπορεύθησαν ὁδοιπορικῷ βήματι διαδοχικῶς εἰς Πατήσια, εἰς Σεπόλια καὶ εἰς Κολοκυθοῦν, ἤτοι εἰς ἐκείνους τοὺς κήπους τῆς πρωτευούσης, καθ' οὓς τότε γίνονται αἱ πολυπληθέστεραι συναθροίσεις τῶν Ἀθηναίων· ἐκεῖθεν δ' ἐπανῆλθον εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου τὸ μεσονύκτιον καὶ δι' αὐτοῦ κατῆλθον εἰς τὴν σχολήν των, ἔνθα ἦν ἡτοιμασμένον καλὸν δεῖπνον. Δειπνήσαντες δὲ ἐκοιμήθησαν ὀλίγον καὶ τὴν ἑῴαν ἀναστάντες ἐπορεύθησαν πεζῇ αὖθις καὶ ἐν στρατιωτικῇ τάξει εἰς Φάληρον ἔνθα ἠρίστησαν, καὶ ἔπειτα ἀνεχώρησαν πεζὴ τὴν ὅην εἰς τὴν σχολήν των, ἔνθα ἀφικόμενοι ἐκοιμήθησαν μέχρι τῆς μεσημβρίας. Τότε δὲ δειπνήσαντες ἐξῆλθον ἐλεύθεροι νὰ περιέλθωσιν ὅπου ἕκαστος ἤθελε μέχρις ἑσπέρας, ὅτε ἐπανῆλθον εἰς τὴν σχολὴν τῶν πλήρεις εὐχαριστήσεως διὰ τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτοῖς ἔκτακτον διασκέδασιν. — Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἀλωκῆς τῆς Ἀνεβύσσου· ἐκεῖθεν δ' ἐπεσκέφθη τὰ μεταλλουργεῖα Λαυρίου καὶ τὸν σιδηρόδρομον, οὗ ἐπιβεῖνων μέχρι Κερατέας ἐπανῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας ἐφ' ἁμάξης. — Καὶ ἐν Κυδωνίαις μέγιστος ἦν ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐπὶ τῷ κατάπλῳ τοῦ «Ναυάρχου Μιαούλη». Τρία μικρὰ ἀτμόπλοια ὧν ἐπέβαινον πολῖται ἐξῆλθον σημαιοστόλιστα εἰς ὑποδοχήν του μετὰ μουσικῆς, ἅπαπα δὲ ἡ παραλία ἦτο σημαιοστόλιστος καὶ αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως ἐστολισμέναι δάφναις. Πολλοὶ στέφανοι καὶ ὡραῖα ἑλληνικὴ σημαία προσηνέχθησαν εἰς τὸν κυβερνήτην τοῦ πλοίου ὑπὸ τῶν κυρίων τῶν Κυδωνιῶν. — Μετὰ δραστηριότητος ἐπιδιώκεται ἡ κατάδυσις ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἑταιρίας τοῦ συνδέσοντος τὰς Κυκλάδας νήσους· τηλεγραφικοῦ καλωδίου, ὑπάλληλοι δὲ τῆς κυβερνήσεως ἐπισπεύδουσι τὴν κατασκευὴν τῶν ἐναερίων γραμμῶν εἰς τὰς διαφόρους νήσους καὶ τὴν σύστασιν τῶν τηλεγραφείων. — Ἐπιρατώθη διήμερον παραταθεὶς ὁ ἀγὼν τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς. Ἐκ τῶν ἀγωνισθέντων διεκρίθησαν ὁ κ. Μιχαὴλ Τσολάκος ἐφαπλωματοποιὸς τυχὼν τοῦ δευτέρου ἐκ 300 δραχμῶν βραβείου καὶ ὁ κ. Λεωνίδας Γεωργόπουλος διδάκτωρ τὰ νομικὰ λαβὼν τὸ τρίτον ἑκατοντάδραχμον βραβεῖον. Τὸν διὰ τὸ πρῶτον βραβεῖον ὡρισμένον ἀριθμὸν 18 βολῶν ὀδδεὶς συνεπλήρωσε καὶ ἀπεφασίσθη διὰ τοῦτο νὰ ἐπαναληφθῇ ὁ ἀγὼν ὡς πρὸς τὸ βραβεῖον τοῦτο τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κυριακήν. — Νέα παραπήγματα ἐγείρονται παρὰ τὴν μονὴν τῶν Ἀσωμάτων, ἵνα χρησιμεύσωσι διὰ τὴν συσταθησομένην προπαρασκευαστικὴν σχολὴν ἀξιωματικῶν τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου. Σκέψις δὲ γίνεται περὶ συστάσεως πρὸς μόρφωσιν ὑπαξιωματικῶν ἄλλης ἐν Κερκύρᾳ. — Ἐν Σύρῳ ὑπερβολικὴν ὑπερτίμησιν ἔλαβον τὰ ἡμερομίσθια κατέστησαν δὲ περιζήτητοι οἱ κτίσται, οἱ μαρμαρουργοί, οἱ ξυλουργοὶ καὶ οἱ ἐργάται. Σχεδὸν εἰς τὰς πλείστας ἐπαρχίας τοῦ κράτους παρατηρεῖται ὁμοία ἔλλειψις ἐργατικῶν χειρῶν, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὁ ἀναπτυχθεὶς ὀργασμὸς ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τῶν παραγωγῶν δυνάμεων τοῦ τόπου. — Ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως μνημείου τῷ πρωταγωνιστῇ ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν Γερμανοῦ συνελέγησαν ἐν διαστήματι ὀκτὼ ἡμερῶν 1025 δρ. προσενεχθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἱερέων τῆς ἐπισκοπῆς Πατρῶν καὶ Ἠλείας.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Φιλίστορι. Πρῶτος ὑψώσας τὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐν Κρήτῃ τῷ 1821 ἦτο ὁ περίφημος ὁπλαρχηγὸς Γεώργιος Τσελεπῆς, υἱὸς τοῦ Δασκαλογιάννη, ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Σφακίων ἐπὶ Μεγάλης Αἰκατερίνης· ὑπάρχει δὲ δημοτικὸν ᾆσμα διὰ μακρῶν ἐξυμνοῦν τὸν πατριωτισμόν, τὰ πλούτη καὶ τὸν μαρτυρικὸν τοῦ Δασκαλογιάννη θάνατον, καὶ τελευτῶν οὕτω:

Πιάνουν καὶ καταιβάζουν τον κάτω εἰς τὸ τιμπροῦκι,
Καὶ πιάνουν καὶ τοῦ γδέρνουνε τὸ χειλομάγουλό του
Κ' ἕνα γυαλὶ τοῦ δώκανε νὰ ἰδῇ τὸ πρόσωπό του·
Κι' ἀπῆς καὶ ἀπογδάρανε καὶ τὴν δεξιά του χέρα,
Ἐτότες ἐτουρκέψανε τὴν μιά του θυγατέρα.
Κι' ἀπῆς καὶ ἀπογδάρανε καὶ τὴν ζερβὴν του χέρα
Ἐτότες χαζηρεύουνε τὴν ἄλλη θυγατέρα.
Κ' ἐρώτησεν ἡ ὀρφανή, παιδιὰ ποῦν ὁ μπαμπᾶς μου;
—Κάτω·ς τὸ γλέντι κάθεται μὲ τἄλλα παλληκάρια.
Κ' ἐκεῖνον τὸν ἐτρώγανε τῆς θάλασσας τὰ ψάρια...

Βυρωνιστῇ. Ὁ Βύρων δυσηρεστεῖτο πολὺ ὅταν προσεῖχον εἰς αὐτόν· ἔλεγε δὲ καὶ ἔπραττε ἄλλ' ἀντ' ἄλλων ὅπως παραπλανήσῃ τοὺς σπουδάζοντας αὐτὸν π. χ. προσκληθεὶς ἐπὶ τούτῳ εἰς γεῦμα καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου nez Rogees «θέλετε σοῦπα»; ἀπεκρίθη «οὐδέποτε τρώγω σοῦπα» «θέλετε ἰχθύν;» «οὐδέποτε τρώγω ἰχθύν» «θέλετε ψητό;» «οὐδέποτε τρώγω ψητό» «θέλετε οἶνον;» «οὐδέποτε ἐδοκίμασα οἶνον» «λοιπὸν τί τρώγετε καὶ τί πίνετε;» «τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ξηρῶν biscuits καὶ ὕδωρ μὲ σόδαν». Ἐπειδὴ τοιαῦτα δὲν ὑπῆρχον ἐγευμάτισε μὲ πατάτας ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔρριψε μόνον ὄξος. Βραδύτερον ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ὁ Βύρων ἀναχωρήσας τῆς οἰκίας τοῦ κ. Rogers μετέβη εἰς λέσχην τινὰ τῆς ὁδοῦ St: James ὅπου ἔφαγε σὰν θεός.

Δανθασθέντι. Τοῦτο μᾶς ἐνθυμίζει τὸ λάθος τοῦ Φωτάκου ὅπερ διηγεῖται εἰς τ' Ἀπομνημονεύματά του:

«...Ἔστειλαν ἐμένα ἐμπρὸς νὰ κατασκοπεύσω μὲ τὸ κιάλι τὸν τόπον καὶ τὴν Τριπολιτσὰν διὰ νὰ μὴν ἔβγουν οἱ Τοῦρκοι ἔξω καὶ μᾶς ἴδουν καὶ ἔλθουν ἐπάνω μας.

Καθὼς ἐπῆγα κάμποσο καὶ ἐπλησίασε ταῖς ῥάχαις, ἔβαλα τὸ κιάλι καὶ ἐκύτταξα, ἦτον εἰς μίαν θέσιν ὑψηλὴν ὄρνια πολλὰ ὅπου ἐστέκουντο καὶ ἔτρωγον ἀπὸ τὰ πτώματα... Αὐτὰ ἀφοῦ μὲ εἶδαν ἐγύρισαν ὅλα καὶ μ' ἐκύτταζαν. Ὁ ἥλιος ἦτο χαμηλωμένος, ἐκήγαινε νὰ βασιλεύσῃ καὶ ἐπειδὴ τὸν εἶχα ἐμπρός μου, καθὼς ἐκύτταξα καὶ τὸ ἄλογον ἐσείετο, μὲ τὸ κιάλι δὲν ἔβλεπα καλά. Μοῦ ἐφάνηκαν τὰ ὄρνια ὡς στρατιῶται τακτικοὶ μὲ ἄσπρα βραχιὰ καὶ γελέκια. Ἔτρεξα ἀμέσως πίσω καὶ εἰδοποίησα τὸν ἀρχηγὸν (Κολοκοτρώνην) διὰ νὰ ἴδῃ τοῦτο τὸ παράδοξον. Εὐθὺς λοιπὸν ὁ ἀρχηγὸς ἄμα τοῦ τὸ εἶπα ἐσταμάτησε τοὺς στρατιῶτας, καὶ τὸν ὑπῆγα εἰς τὴν θέσιν ὅπου ἤμουν προτήτερα· ἔβαλεν ὁ ἴδιος τὸ κιάλι καὶ εἶδε τὰ ὄρνια. Τότε μοῦ λέγει: ὄρνια εἶναι βρὲ ὄρνιο».

Ἐρευνητῇ. Ὁλόκληρον αἰῶνα πρὸ τοῦ Ἔτχθαλ προέτεινεν ὁ Βολταῖρος νὰ γείνῃ ἐπίσημος διπλωματικὴ γλῶσσα ἡ ἑλληνική. Τῷ 1770 παρακαλῶν τὴν Μεγάλην Αἰκατερίνην νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἕλληνας ἔλεγε πρὸς τοῖς ἄλλοις: Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα θ' ἀπέβαινε γλῶσσα καθολική.

Περιέργῳ. Εἶνε ἔθιμον. Εἰς ὅλας τὰς πύλας ἐνταῦθα θέτουσι πρωτομαγιὰν πλὴν τῆς πύλης τοῦ... Ἀδριανοῦ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

27.

Τὴν ἡμέραν μαῦ θαυμάζεις τὸ πολύ μου μεγαλεῖον
καὶ τὴν νύκτα μὲ νομίζεις ὡς ἀδιάκοπο φωλεῖον,
τὴν οὐρὰν δὲ καὶ τοὺς πόδας ἂν τυχὸν μοῦ ξεκολλήσῃς
τὰ τετράποδα τὰ ζῶα πρεμοῦς θὰ μ' ἀπαντήσῃς.

28.

Εἶμαι νῆσος κ' ἕνα ἄλλο ποῦ ἡ νῆσος θὰ στὸ 'πῇ
ἅμα βγάλῃς ἕνα πῖ. Α.

29.

Μὲ βρίσκεις ὅταν ἐξυπνᾷς, μὲ χάνεις κάθε βράδυ,
μ' ἀρέσει νάμαι εἰς τὸ φῶς καὶ φεύγω τὸ σκοτάδι,
ἔχω πολλὰ ὀνόματα, γιὰ τοῦτο καμαρόνω,
ἄλλοτε γίνομαι μικρὴ κ' ἄλλοτε μεγαλόνω.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

μυθολογικαὶ καὶ ἱστορικαί

11. Τίς ἐφόνευσε τὴν Χίμαιραν;

12. Τίς ἔλαβε 1400 στεφάνους εἰς διαφόρους ἀγῶνας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος;

13. Τίς Βυζαντινὸς αὐτοκράτωρ διεκρίνετο διὰ τὴν καλλιγραφίαν του;

14. Ὑπὸ τίνος ἐκυριεύθησαν αἱ Ἀθῆναι ἐν ἔτει 1458;

15. Πότε καὶ ποῦ ἱδρύθη ἡ «ἑταιρία τῶν φιλομούσων;»

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

25 Ἠχώ. — 26 Τὸ θυμαστικόν.

7. Ὁ Δαίδαλος.

8. Μὲ σχοινίον περὶ τὸν λαιμόν, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἀπερρίπτετο ὁ νόμος τοῦ ἀπηγχονίζετο.

9. Τὸν Τιμόθεον ὑποτάξοντα τοῖς Ἀθηναίοις 75 πόλεις.

10. Πρὸς τὸν Καρακάλλαν κατασφάξαντα τὸν ἀδελφόν του Γέταν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός των καὶ ζητοῦντα ὅπως ὁ Παπινιανὸς δικαιολογήσῃ τὸν φόνον ἐνοχοποιῶν τὸν φονευθέντα. Μετὰ ταῦτα ὁ Παπινιανὸς οὐ μόνον ἀμέσως ἐφονεύθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Καρακάλλα ἀλλὰ καὶ κατηγχόνθη.

Ἐν Ἀθήναις. — Τύποις «Κορίνης».